

cum à Valente denuò esset relegatus, regnante Gratiano revocatus est: qui cum rediret Antiochiam, Paulinum reperit jam senio prope confectum, confestim itaque omnes, qui favebant Meletio, operam dederunt, ut cum Paulino sedis Episcopalis particeps fieret. Cum autem Paulinus diceret contra Ecclesiæ canones esse, ut quisquam ab Arianis Episcopis designatus, ad sedem Episcopalem participandam admitteretur, populus vi rem conficere statuit. Atque in Ecclesia quadam in suburbiiis sita, illum in Episcopali sede collocare parant. Quo facto permagna excitatur contentio. Postea verò populus sub ejusmodi conditionibus ad concordiam reductus fuit. Cum omnes qui Episcopatum petere videbantur in unum coëgissent, reperiunt eos esse numero sex, inter quos erat Flavianus. Istos jurejurando astringunt, ut nemo illorum tum Episcopatus administrationem capefferet, cum alteruter ex his duobus Episcopis, Paulinum & Meletium dico, è vita exiret: sed ei soli qui superesset, demortui locum obtinendi facerent potestatem. Quare jurejurando ad hunc modum dato, populus pacato & tranquillo animo, unus erga alium esse cœpit, nec deinceps mutuò discordare. Ob quam causam, qui à Lucifero stabant, ab Ecclesia recessere, quod Meletius ab Arianis designatus, ad Episcopatus illius dignitatem admissus erat.

Eodem tempore Meletius Episcopus Antiochiæ, in morbum delapsus, decessit è vita. Quo quidem tempore Gregorius frater Basilii funebrem orationem in ejus mortem recitavit. Corpus autem Meletii ejus necessarii Antiochiam transportarunt. Rursus qui Meletio erant addicti, à Paulino gubernari noluerunt, sed in locum Meletii *Flavianum* suffecerunt.

Socrat. Hist.
Eccl. l. 5. c. 9.

Cum Paulinus morte occubuit, populus illius Ecclesiæ Flavianum detestatus est: & propterea *Euagrius* suæ ipsius factionis Episcopum designari constituit. Quo non longo tempore vitam protrahente, nemo alius in ejus locum delectus fuit: sic enim erat res à Flaviano comparata. Quotquot igitur Flavianum propter jusjurandum violatum aversabantur, separatim conventus fecerunt. Flavianus autem omnem (ut dicitur) movebat lapidem, ut eos etiam sibi subjiceret. Quod quidem haud diu post perfecit, odio Theophili Episcopi Alexandriæ tum versus ipsum placato. Quocirca, communionem Flaviano ad hunc modum reddita, populus Antiochenus pedetentim tempore progrediente ad concordiam reducitur. Atque res Antiochenæ administratæ hunc habere exitum. Ariani verò ab Ecclesiis expulsi in suburbiiis conventus celebrarunt.

Socrat. ejusd.
Eccl. l. 5. c. 15.

Antiochiæ mortuo Flaviano, *Porphyrus* in illum successit Episcopatum. Duravit verò dissentio octoginta quinque annos, ad Præsulatum videlicet *Alexandri* omnibus laudis insignibus meritò exornandi: qui Ecclesiæ Antiochenæ clavum obtinens, omnes indagare vias & omne studium alacritatemque animi conferre non destitit, quo concordiam constitueret, & membrum segregatum cum reliquo Ecclesiæ corpore conglutinet.

Ibidem.

Alexander verò, cujus pia vitæ ratio pulchrè cum Episcopatu consentiebat, successit Porphyrio, qui post Flavianum, Ecclesiæ Antiochenæ clavum tenens, multa suæ benignitatis monumenta post se reliquit.

Id. cap. 9. lib. 7.

Theod. Hist.
Eccl. lib. 3. c. 5.

Antiochiæ autem Divo Alexandro vita defuncto, *Theodotus* continentia velut margarita, Ecclesiæ Præsulatum obtinuit: vir mansuetudine insignis, & accurata vitæ institutione egregiè exornatus. Qui sectam Apollinaris, ut se cum reliquo Christi grege jungeret, cæteris Ecclesiæ ovibus aggregavit.

Theod. Hist.
Eccl. l. 5. c. 35.

Id. ibid. cap. 37.

Joannes Episcopus Antiochiæ à Nicephoro post Theodotum collocatur. *Domnus*, Joanne mortuo, Antiochiæ creatur Antistes. *Maximus* Episcopus Antiochiæ ab eodem Nicephoro post Domnum recessit: & post eum *Basilus*, *Acacius* & *Martyrius*.

Niceph. in
Cronograph.
Euagr. Hist.
Eccl. l. 1. c. 10.
Nicephor. in
Chron.

Cum *Martyrius* Antiochenæ Ecclesiæ Episcopus esset, & ad Imperatorem venisset studio & adhortatione Gennadii, multo est cum honore dimissus. Antiochiam verò reversus, cum Antiochenos tumultuationibus & seditionibus

Theod. Col-
lectan. lib. 1.